

ЕРУСАЛИМСКИТЪ ДѢЦА.

Единъ старецъ бѣше слушалъ неведнѣжъ, че ерусалимскитѣ дѣца били много умни, и рѣши да отиде самъ въ Ерусалимъ да се увѣри въ това.

Като се разхождаше изъ улицитѣ на светия градъ, старецътъ срѣщна едно момче и му каза:

— Моля ти се, момче, купи ми за тѣзи пари малко сирене и нѣколко яйца.

Кога се върна момчето, старецътъ му каза:

— Сега, можешъ ли да ми кажешъ, това сирене отъ бѣли овце ли е, или отъ черни?

— Вие сте старъ човѣкъ, и трѣбва да знаете повече отъ мене, — отговорило момчето. — Кажете ми по-напрѣдъ вие, кои яйца отъ тѣзи сж отъ бѣли кокошки и кои — отъ черни?

Старецътъ видѣ, че не ще може да отговори, и побърза да се отдалечи. Не слѣдъ много той срѣщна друго момче, извика го и му каза:

— Момче, моля ти се, купи ми за тѣзи пари нѣщо за ядене, но, като се наямъ хубаво, да ми остане и за други пжтъ.

Момчето взе паритѣ, донесе солъ и каза на стареца:

— Само отъ тази храна можете да ядете, колкото искате, и да ви остане и за други пжтъ.

Старецътъ не продума думичка, и продължи пжтя си. Слѣдъ малко той срѣщна едно седемгодишно дѣте извика и него и му каза:

— Ще ти дамъ, малко момче, единъ орѣхъ, ако ми кажешъ, дѣ се намира Богъ.

Дѣтето, безъ да мисли, отвърна:

— Азъ ще ви дамъ два орѣха, ако ми кажете, дѣ не се намира Богъ.

Старецътъ се смая отъ този отговоръ. Той пожела да срѣщне още едно дѣте, и — ето, че срѣщна едно хрисимо десетгодишно момче.

— Слушай, момче, — каза той, — можешъ ли да ми купишъ едно шишенце вино?

— Мога! — Дайте пари, и ще ви купя.